

1998

Dette år passerte Freddy Bruu og Leif Høgberg 100 kamper i petanque for Norge, og en ny Bruu (Svein) passerte 50 kamper dette år. Det gikk ikke så bra i tre av mesterskapene dette år, selv ikke i Nordisk som ble arrangert i Oslo. Men 5. plassen til Norge under åpen VM overskygger disse små nedturene, og det var bare en ting vi husker etter året 1998 var alle som sa GRATULERER, NORGE!

Norge deltok i 1998 i følgende mesterskap:

Nordsjø Mesterskapet

Åpen VM

Dame VM

Nordisk Mesterskap

Navn	Antall kamper	Åpen nordisk	Nordisk Damer	Åpen VM	Damer VM\EM\WG	Nordsjø
Morten Torp	151	8		5		6
Trond Rekdahl	140	9		5		6
Roger Støa	131	5		5		5
Oddvar Karlsen	117	7		5		4
Erik Johansen	108	5		2		6
Leif Høgberg	104	3		6		3
Freddy Bruu	100	6		2		5
Lisbeth Bruu	89		2		3	5
Thieu Cong Bo	88	2		3		4
Dag Alstad	87	3		2		3
Marius Breimo	80	4		3		3
Rune Kristoffersen	74	1		3		4
Ellen Johansen	69		2		5	2
Ingri Hauger	68		1		2	4
Ronny Gudmundsen	63	2		2		3
Lars Bentsborg	59	2		3		2
Johnny Borrebæk	50	1		1		3
Mohamed Zari	50	3		3		2
Svein Bruu	50	1				4

Adelskalender 1983 - 98

Nordsjø Mesterskap

Ble arrangert i tiden 25/6-27/6 i Kenilworth, England.

For Norge stilte:

N1: Roger Støa, Leif Høgberg, Thieu Cong Bo: 12 kamper

N2: Torgeir Hovind, Svein Bruu, Signe Hovind: 12 kamper

N3: Forfall

Norges
Fleridrettsforbund

Petanque

N4: Toril Nordengen, Gunn Torsteinsen, Ingri Hauger: 12 kamper
Juniorer: Caroline Hovind, Camilla Hovind, Steinar Næss

Final results							
		1	2	3	D	J	Total
1	BEL	10	8	8	6	11	43 victories
2	SWE	11	4	9	8	10	42 victories
3	NED	7	10	7	8	4	36 victories
4	GER	3	10	5	4	7	29 victories
5	GBR	3	2	5	11	6	27 victories
6	DEN	2	7	8	4	2	23 victories
7	NOR	6	1	0	1	2	10 victories

Norge 1 i Kennilworth

Nordsjøslaget i Kennilworth skrevet av Leif Høgberg

"Nå kommer sommeren til England", bjeffet Daily Mail mot oss med Cubakrisetyper på avreisedagen til Nordsjøslaget i Kennilworth i Midt-England.

Værmeldinger som agurknytt må alltid taes med en håndfull salt, og ved lesning vandret tankene tilbake til den psykedeliske sommeren i 1967 da

Norges
Fleridrettsforbund

Petanque

jeg fikk min første smak av engelsk asfalt under føttene. Den gangen ble jeg møtt av min gummistøvlete fetter på Gatwick flyplass med ordene; "England always welcomes you with rain".

Det var ikke så vått denne gangen, men grått nok til å gi Daily Mail sparken som pålitelig informant, og illevarslende som aperitiff. Og en våt slagmark ble det. Rett nok holdt vi oss tørrskodde den første dagen, men fredagen, som er den tunge kampdagen, var så gjennomtrengende våt at enhver middels fuktig norsk landslagskvalifisering i sammenlikning ville vært et godt alternativ som tørkerom: Lørdagen var noe bedre, men også da kom det flere kraftige utspill fra Regnguden.

Ryktene sier at Frankrike sikler på medlemskap i Nordsjøalliansen. Jeg sier, gi dem Kennilsworth i reprise og siklingen er kurert. For øvrig var det litt synd på arrangøren som fikk et nesten prikkfritt arrangement på et flott anlegg, skjemet av denne dailymailsommeren. Men mot værgudene kjemper som kjent selv gudene forgjeves.

Ellers var alt ved det gamle, Flandernbelgia regjerer, mens Norge dilter etter som sistemann. Men i mellomrommet mellom topp og bunn sniker det seg inn en trend som bør få petanquenorge til å tenne blålyset. I gamle dager var det krig om sisteplassen, nå ligger vi så langt etter at selv med dobbelt så mange seire, ville Danmark på nest siste plass vært klart foran oss. Rett nok hadde vi i år bare fire bein å stå på, men ingen matematikk i verden kan heve oss opp fra superjumbo samme hvor sterkt femtebein vi hadde raket sammen.

Løsningen for norsk petanque i kvalitetskrise ligger ikke i å finne ut hvor skoen trykker, men å plastre på riktig gnagsår, for det trykker så visst mer enn ett sted. Kanskje burde vi ha en høstsamling i bønn foran neste års Nordsjø på hjemmebane for om mulig å skape et treningsmiljø hvor vi kan stimulere hverandre bort fra den løsgjengeriretningen vi tilsynelatende har snublet inn i.

Fasit for Nordsjøinnsatsen i 1998 ble: Norge I 6 seire, Norge II 1 seier, Norge III satt hjemme med flyskrekk, Norge Damer 1 seier, Norge Junior 2 seire.

Seks seire i pulje 1 var i overkant av forventet, men det kunne blitt 2-3 gevinster til om vi hadde holdt et stabilt nivå over tre dager. Vi var det eneste laget som slo Sverige I (13-2), men prestasjonsavstanden fra den kampen til det bedrøvelige nivået vi viste siste dag, var lenger enn lang.

I pulje 2 kjempet Signe, Torgeir og Svein en nærmest håpløs kamp mot motstandere med betydelig tyngre rustning. Laget tok likevel mange poeng i flere av kampene, men klarer ikke å være nådeløs når overskudd av kuler i handa skal omgjøres til poeng på banen. Her mangler de fleste

Norges
Fleridrettsforbund

Petanque

lag fra Norge en dimensjon som bare kan tilkjempes gjennom mer og bedre treninger og hardere matching. Nå prøver vi å skyte ørn med sprettert, og det blir for veikt. Etter så mye overmektig og demoraliserende motstand var det for øvrig en prestasjon av OPC-amatørene å gaffe inn en seier mot England i aller siste kamp.

Torill, Gunn og Ingrid reiste også hjem med smak av nordsjøblod på tunga, de slo Nederland. De kjente også teften av et par seire til, men klarte ikke å trylle frem gullkullene når det gjaldt som mest. Camilla, Caroline og Steinar bar juniorflagget på brystet og de skalpet Danmark to ganger. Dessverre var mine øyne andre steder mens de spilt, så jeg har derfor ikke belegg for ytterligere kommentarer.

I totalsammendraget ble Sverige nok en gang slått på mållinja av spøkelset Belgia som det nå kalles over kjølen. Denne gangen var det damelaget som sviktet De kom rett fra treningsleir i Frankrike og skulle bruke Kennilsworth som gjennomkjøring foran VM på hjemmebane. Men i stedet for å surfe på Nordsjøbølgen, fant de seg selv baskende i Waterloo. Flere unødvendige tap og forsmadelige 0-13 mot England i løpet av en kaffepauselengde. Og hodepine for de svenske lederne som kunne konstatere høy Titanicfaktor på flaggskipet deres.

Det engelske damelaget med Vanessa i storform, ble for øvrig turneringens beste lag. Men engelskmenn jeg snakket med ville ikke gå med på at laget hadde spilt seg inn i favorittskiktet foran VM, til det var leggeren altfor avhengig av baneforholdene. Hun var stormester på rullings, men oppe i høyden så dårlig at selv Antoine trygt kan tituleres luftens Baron i forhold.

Oppgaven for Sverige blir da å grave fram "Maierdødaren" Sven Loftmann som banemester til VM. Klarer de det, har England i realiteten bare fire kuler de kan stole på. Og de vaklende svenskejentene en motstander mindre.

Neste år går Nordsjø på norsk grus, til dess må vi bite tennene sammen, spytte i nevene, brette opp skjorteermene, stumpe røyken, skofte jobben, pusse rust av de beste kulene og bruke mørketida til å heve oss såpass oppover at vi igjen kan puste Danmark i nakken.

Åpen VM

Seieren gikk til Frankrike med Michel Briand, Didier Choupay, Christian Fazzino og Philippe Quintais.

For Norge spilte:

Roger Støa, Leif Høgberg(9)/Jean-Jacques Razaka(2), Thieu Cong Bo: 11 kamper.

Norges
Fleridrettsforbund

Petanque

GRATULERER, NORGE!

Ikke siden Ellen, Lisbeth og Gunvor ble nummer fire i Finland, har Norge kommet så lang i et verdensmesterskap. Med kvartfinaleplass sikret Bo, Roger, Leif og Jean-Jaques Norges beste plassering i et åpent VM. Norge ble nummer 5 i VM! Nå behøver vi ikke lengre å hilse på hvem som helst!!

Norges
Fleridrettsforbund

Petanque

Årets VM ble spilt i San Fernando på Gran Canaria. San Fernandoen bydel i Playa del Ingles, den delen av byen der det ikke er hoteller, der folk bor, der kommunale institusjoner holder til, der kirken er og der idrettsanleggene er. En del av inntektene fra turistanleggene er nemlig lagt ned i idrettsanlegg. Det er fotballstadion, treningsbaner for fotball, håndball, kunstløp (rulleskøyter), svømmebasseng og ikke minst petanque. Inneklemmt mellom svømmeklubben og fotballklubben ligger Club de Petanca San Fernandoæs klubblokaler og baner. Her var det liv til langt på natt. Spillere fra alle verdenshjørner spist og drakk og spilte petanque og ble venner med den lokale geriljaen.

Like bortenfor ligger idrettshallen, Pabellon Municipal. Hallen er bygget for basketball, volleyball og håndball, men viste seg å være ypperlig til petanque. Hele VM ble arrangert på de ti banene som var rigget i stand inne i den intime hallen. Man kunne sitte hvor som helst i hallen og ha oversikt over hva som foregikk på alle banene. Lyset var godt, og det var svalt og behagelig både for spillerne og publikum.

Banene var grove og vanskelig å spille på. Selv om de var ferdige nesten 14 dager før VM startet, var det umulig å snike seg inn for å sjekke forholdene. Ingen hadde adgang til banene før VM startet. Her skulle det ikke tyvtrenes! Banene skapte store problemer for dem som ikke klarte å løfte kula høyt nok. Og slik skal det være på et VM. Man skal ikke få noe gratis.

Arrangementet var upåklagelig. Det meste skjedde til oppsatte tider, transporten fungerte som den skulle og alle funksjonærene var blide og

hjelpsomme. I foajeen utenfor banene var det salgs-boder for alle mulige petanqueartikler, og mat og drikke ble solgt fra et transportabelt kjøkken. 10 poeng til arrangørene for et glimrende arrangement.

VM fikk god pressedekning både før, under og etter mesterskapet. De lokale avisene, La Provincia og Canarias Siete skrev om VM og brakte resultater ut til massene. Ingen av avisene unnlot å nevne at Spania var regjerende verdensmester i junior- og dameklassen. Både lokalt og nasjonalt TV møtte mannsterkt opp med kamera og mikrofoner.

Hele 38 nasjoner deltok med lag. Til forskjell fra tidligere VM kan hver nasjon bare stille med ett lag. Regjerende verdensmester og arrangørnasjon kan stille med to lag. Således stilte Spania og Tunisia med to lag hver. Til gjengjeld kan et lag nå bestå av fire spillere; tre på banen og en innbytter. Det er imidlertid ikke påkrevd med fire spillere, flere av lagene stilte med kun tre spillere. De nye reglene gjorde at VM ble et mer kompakt mesterskap enn noen gang tidligere. Arrangementet kunne holdes i en liten hall (10 baner), kostnadene ble lavere for arrangørene, og det hele ble mer oversiktlig og stressfritt.

De fleste lagene ankom Gran Canaria på onsdag, samme dagen som trekningen ble foretatt. Frankrike var lite lysten på å eksperimentere etter fadeseen i Montpellier, og sendte sitt sterkeste mannskap. Philippe Quintais, Christian Fazzino, Didier Choupay og innbytter Michel Briand skulle ikke trenge noen nærmere presentasjon. De er alle flere ganger verdensmestere, og hadde ingen problemer med å vinne sine kamper i gruppespillet. Spania stilte som førstelag med det samme laget som tapte semifinalen mot Tunisia i Montpellier, Hoyo, Pomares og Catalan, forsterket med juniorverdensmester fra 1995, Joacuin Romero.

De fleste andre lagene stilte med kjente fjes. Belgia hadde imidlertid kvittet seg med Joel Merchandice, og satt inn Andre Lozano på hans plass (lurt, spør du meg). På Sveriges lag ble ingen av spillerne fra fjorårets kvartfinalelag funnet gode nok. Fredrik Svenson, Andreas Strandberg og Dick Nilson har alle spilt VM for Sverige tidligere, men ny av året var junioren Jimmy L"f fra Lindome. Fra Danmark glimret brødrene Fuglesang med sitt fravær.

Tunisia stilte selvfølgelig med sine verdensmestere fra fjoråret. Og de oppførte seg som verdensmestere helt til de skulle spille. Da var det bare den gamle ringrev Lakili (Luckey Luke) som viste verdensmestertakter. Laget forsvant fort fra mesterskapet.

Frankrike hadde ingen problemer med å gjenerobre verdensmestertittelen. Laget kruset gjennom alle kampene sine, og var ikke truet en eneste gang. Quintais la mesterlig, og Choupay og Fazzino vekslet om å skyte. Fazzino er ikke en spesielt god legger, men skyte kan han. Choupay og Quintais derimot, kan brukes i alle posisjoner. Sammen

ble de uovervinnelige. 13-0 mot Østerrike, 13-1 mot Tyskland, 13-2 mot Italia, 13-6 mot Portugal, 13-0 mot Sverige, 13-1 mot Tyskland, 13-6 mot Spania1 og 15-7 mot Marokko taler sitt tydelige språk. At marokkanerne fikk 7 poeng skyldes ene og alene at Fazzino i et anfall av delirium febrile skjøt egen kule på slutten av en runde.

Det var aldri tvil om hvem som skulle vinne mesterskapet. Hvis du skulle ha spenning måtte du se på andre kamper enn Frankrikes. Et høydepunkt i så måte ble kvartfinalen mellom Spania1 og Italia. En fullsatt tribune med sjåvinistiske spanjoler satte sinnene i kok ved å klappe og hoie når italienerne bommet. Dermed holdt resten av publikum med Italia, og støynivået ble så høyt at presidenten for petanqueforbundet måtte roe gemyttene før spillet kunne fortsette. Enden på visa ble at spanjolene halte seieren i land, til endeløs jubel fra tribunen.

Det var ikke bare Spania som hadde livlige supportere på tribunen. En rekke sveitsere, svensker, engelskmenn og dansker satte sitt preg på kampene. Det var ikke mange nordmenn i aksjon, men vi brølte så høyt vi kunne. Ettersom Sverige, Danmark og England ble slått ut, fikk vi deres supportere over på vår side. De siste kampene vi spilte ble derfor riktig så festlige. New Zealand var ute etter å kapre de danske supporterne, særlig jentene, men de var ubestikkelige og heiet på Norge. Takk skal dere ha! Det blir aldri glemt. Ellers var sveitserne godt organisert og, vakte oppmerksomhet med flagg og spetakkel.

Veien til finalen i VM går gjennom fire puljer med fire lag i gruppen. Det spilles sveitsisk pool. To lag fra hver gruppe går videre til neste pulje. Vinnerne fra første pulje går direkte til tredje pulje. Taperne spiller i andre pulje. Vinnerne i andre pulje går til tredje pulje, taperne går til Nasjonenes Cup. Vinnerne i tredje pulje går til fjerde pulje, taperne går til Nasjonenes Cup. Vinnerne i fjerde pulje går til kvartfinale, taperne blir nummer 9-16 i hovedturneringen. Kvartfinalene, semifinalene, bronsefinalen og finalen avgjør de første 8 plassene.

Norge kom i Gruppe H med sammen med New Zealand, Tunisia2 (regjerende verdensmestre) og Sveits. Første kampen ble Norge - New Zealand. Norge startet godt, og etter seks omganger ledet vi 11-2. New Zealand hadde en god skytter, men leggerne klarte ikke å løfte, og falt derfor helt gjennom. Norge imponerte ikke med skytingen, men Roger la presist og godt. 13-8 til Norge.

Norge - Tunisia2 gikk slik det måtte. Tunisia2 imponerte imidlertid ikke. De var kranglete og utrivelige på banene, og bommet for det meste på skuddene. Khaled Lakhal mislyktes fullstendig som skytter, og byttet med Lakili som traff når det trengtes. Etter hvert begynte tunisierne å få spillet til å gli. Norge la bedre enn de skjøt og fikk etter hvert 5 poeng. 5-13 til Tunisia.

Dermed var det skillematch Norge - Sveits. Norge startet glimrende. Vi skjøt og traff, og Leif skjøt sågar to kuler for ett skudd. Etter to omganger leder vi 6-0. Dermed våknet sveitserne samtidig som nordmennene sovnet. I tredje omgang la vi oss fullstendig bort, og sveitserne fikk fem poeng. Like etter fikk sveitserne igjen fem poeng, og snart var det takk og farvel. 7-13 til Sveits.

Larry var utrøstelig. Han trodde Norge var utslått av turneringen, og lot seg ikke overbevise om at så ikke var tilfelle før El Presidente Næss hadde forklart det nøyre tre ganger. Vi havnet i gruppe med Spania2 og New Zealand. Det kunne vært verre, for med tre lag i gruppen trengte vi bare slå New Zealand for å gå videre. Og første kampen ble nettopp Norge - New Zealand. Og kampen ble mer nervepirrende enn de fleste håpet. Etter heller dårlig norsk legging og skyting ledet New Zealand 12-4. Her måtte vi snu pannekaken, og det fort. Men ting ordnet seg. Plutselig begynte skytterne å treff, og leggerne å legge inn. Vi vant 13-12 over et skuffet lag fra Kiwiland. Etter en rask walk-over var vi videre til tredje pulje, uavhengig av at vi tapte 13-0 mot Spania2.

I tredje pulje kom vi i gruppe med England, Nederland og Senegal. Her var det litt av hvert å bryne seg på. Vi kunne glatt tape mot alle lagene, og vi kunne vinne hvis vi spilte godt. I første kampen Norge - Nederland spilte Norge sin beste kamp så langt i turneringen. Leif og Bo traff mye og Roger la sikkert og stødig (som vanlig). Kampen ble jevn, og Norge fikk ikke overtaket før mot slutten av kampen. Leif skjøt flere klokkerene kaller, og nederlenderne bommet litt for ofte. 13-9 til Norge.

England var neste motstander. Norge fortsatte den gode trenden fra siste kamp, og englenderne hadde nok med å forsvare seg. Vi treffer alt vi skyter på og legger der vi sikter. 13-2 til Norge. Stor skuffelse hos de engelske supporterne. Men de var trivelige, og heiet på Norge i kvartfinalen. Etter to gode kamper var vi vinner av gruppen, og videre til pulje 4.

I pulje 4 kom vi i gruppe med Frankrike, Sverige og Tyskland. Leif hadde sovet dårlig om natten, og etter tapet mot Tyskland slapp Jean-Jaques endelig til. Første kamp ble mot Tyskland. Etter rimelig dårlig spill fra begge lag klarte tyskerne å hale i land seieren med 13-9.

Dermed måtte vi vinne resten. Sverige ble jevnet med jorden (13-0) av Frankrike, og det ble Sverige som ble vår neste motstander. Svenskene startet godt, og ledet snart med 5-0. Men så startet svenskedøderen Jakki boulemaskinen og rundspilte et stadig mer nervøst svensk lag. Norge er et lag svenskene vanligvis slår, og så fort vi begynte å bite fra oss ble svenskene stadig mer nervøse. Til slutt lyktes de ikke med noen ting, og vi vant 13-5. Teknisk Fanny og takk for kampen.

RESULTATENE AV NORGES KAMPER I VM 1998 :

1. runde	Norge	New Zealand	13-8
	Norge	Tunis 2	5-13
	Norge	Sveits	7-13
2. runde	Norge	Spania 2	0-13
	Norge	New Zealand	13-12
3. runde	Norge	Nederland	13-9
	Norge	Storbritannia	13-2
	Norge	Tyskland	9-13
4. runde	Norge	Sverige	13-5
	Norge	Tyskland	13-8
Kvartfinale	Norge	Marokko	2-13

Frankrike knuste tyskerne, og med to poeng ble de vinner av gruppen. Svenskene var utslått og skillematchen sto mellom Norge og Tyskland. Både Norge og Tyskland spilte usikkert og nervøst. Kampen sto og vippet, men fra stillingen 7-7, gikk det sakte men sikkert Norges vei. Etter 12 omganger kunne endelig Jean-Jaques legge inn Norges vinnerkule, og Norge var i kvartfinale. Ikke et øye var tørt

blant de norske i hallen. Jakki grein, jeg grein, resten av laget grein, Maja grein, Larry grein og Bestefar grein. 13-7 over Tyskland.

Kvartfinalen ble en heller kort affære. Marokko har vært med på VM tidligere, og viste oss hvorfor de er i finalen nesten hver eneste gang. 6-0, 7-0, 7-2, 10-2 og 13-2. Godnatt. Det norske laget var skuffet og lei seg, men ble fort blide igjen. Vi hadde blitt nummer 5 i VM, og det er fan ikke så verst! Gratulantene strømmet til.

Norges
Fleridrettsforbund

Petanque

Dame VM

For Norge spilte:

Ellen Johansen, Lisbeth Fossen, Gunvor Berge: 8 kamper

Laget vant 1 kamp i innledende runde, mot Tsjekkia, tapte 5 kamper, og ble nest sist i sin pulje. I første runde i Nasjonscupen vant laget 13 – 10 over Sverige 1, og berget dermed litt av æren. Men i 8-delsfinalen ble det tap mot Tsjekkia, og laget var da utslått.

Nordisk Mesterskap

Nok en gang ble mesterskapet arranger i Norge, det ble finsk seier før to danske lag. De finske mestere i åpen klasse var Jarno Helnonen, Aettu Polkolainen og Olli Sinnarnaa.

For Norge spilte:

N1: Trond Rekdahl, Erik Johansen, Freddy Bruu: 4 kamper

N2: Roger Støa, Leif Høgberg, Thieu Cong Bo: 4 kamper

N1d: Gunvor Berge, Lisbeth Fossen, Ellen Johansen: 4 kamper

N2d: Toril Nordengen, Gunn Torsteinsen, Ingri Hauger: 4 kamper

Junior 1: Caroline Hovind, Camilla Hovind, Steinar Næss

Junior 2: Kenneth Bjerke, Andreas Karlsen, Madeleine Breiby

Norges
Fleridrettsforbund

Petanque

Fra Petanque Nytt nr. 17.

Det var et sportslig kjedelig mesterskap og været kan få lov til å ta det meste av skylden for det. I dette Nordiske mesterskap som ble avholdt på hjemmebane, på Linderudbanen. Det dårlige spillet og været får ytterligere konsekvenser. Det ble ingen atmosfære rundt spillet. Bedre ble det ikke når man hadde prestert å jage norske spillere unna, ved å lokke med tolv timer sammenhengende petanque langs jernbanesporene ute i Oppegård kommune. Men som vanlig hadde de utenlandske delegasjonene med mange følgesvenner. Vi klarte ikke å få til den høytidelige atmosfære som det pleier å være i slike sammenhenger. Det var en laber stemning, og det var noe som manglet. Avslutningen, banketen var også kjedelig. Høydepunktet var finnen som fikk høre at han var blitt far.

De finske spillerne måtte til Norge for å bli mestere i åpen klasse. Finalen mot Danmark var god, og dette mesterskapets høydepunkt. Mange gode ballvekslinger i en publikumsvennlig kamp. For de to norske lagene i åpen klasse, ble det resultatmessig en ny nedtur. Ingen av lagene har lov til å si seg fornøyd. For Norge sin del fremsto juniorene som et slags høydepunkt. Dette gjelder både teknisk og taktisk. De holdt gjennom turneringen et høyt nivå. Også våre tio damelag sviktet og plasserte seg langt bak i lekser.